

بررسی علل وقوع سیلاب در حوزه ی چهل چای در شمال ایران در بازه ای ۱۰۰ ساله

علی اوسط فقیهی رستمی^{۱*}، مهدی احمدی رستمی^۲

۱-کارشناسی ارشد مهندسی عمران-سازه، Faghihi.aliosat@gmail.com

۲-کارشناسی مهندسی عمران اجرایی، Mehdi.232006@gmail.com

چکیده

افزایش جمعیت بشر و در نتیجه افزایش نیازهای جوامع بشری موجب استفاده بی رویه و نادرست از منابع طبیعی در سطح ایران شده است. در اثر فعالیت های کشاورزی و توسعه ی جوامع بشری تخریب اراضی جنگلی و مرتعی و تبدیل آن ها به زمین های زراعی و مسکونی بویژه در شمال ایران بسیار محسوس بوده است. این امر از یک سو موجب افزایش دبی اوج و حجم رواناب حوضه ی آبخیز خواهد شد و از سوی دیگر اثرات نامطلوب دیگری نظیر کاهش دبی آب های زیرزمینی، کاهش زمان تاخیر بین شروع بارندگی و ایجاد رواناب و افزایش شیب هیدروگراف خواهد شد. از میان بلایای طبیعی سیل بعنوان مکررترین و مخرب ترین آنها در جهان محسوب می شود. در کشور ایران در طول سال های ۱۳۶۱ تا ۱۳۷۱، ۴۸۱ مورد سیلاب مهم بوقوع پیوسته که بالغ بر ۶۳۰ نفر تلفات انسانی به همراه داشته است. همچنین در بررسی سیل های خسارت آفرین ۵۰ سال گذشته (۱۳۷۰-۱۳۲۰)، ۳۷۰۰ مورد سیل حادثه خیز در کشور ثبت رسیده است.

کلمات کلیدی: چهل چای، آبراهه، اراضی، جنگل، هیدروگراف